

zottság tagja, s több ízben előadója volt és részt vett az 1882-ben folyt budget-vitában, valamint az 1875. XXXVI. t. c. módosításáról és a kir. járásbiróságok szaporításáról szóló törvényjavaslat tárgyalásában is.

1884-ben az ujbányai kerület újból nagy szótöbbséggel képviselővé választá Thull Lipót ujbányai polgármester ellenében, s így Kazy most már harmadizben képviseli ugyanazon kerületet.

Mint a szabadelvű párt tagja, a pártkör életében is tevékeny részt vett, és a kör jegyzői között foglalt helyet.

A jelen országgyűlés elején tagja az igazságügyi és a III. bírói bizottságnak.

Kazy a ház tehetségesebb és munkaképesebb tagjai közé tartozik. Ha részt vesz a ház tárgyalásaiban, beszédeit tárgyismeret, tartalmasság és rokonszenves előadási modor jellemzik.

Kőrösi Sándor.

Kőrösi Sándor szül. 1824. december 19-én Kecskeméten. Tanulói pályáját, az elemi iskolákon kezdve, egész a jogi és theologiai szakok bevégzéséig a kecskeméti ref. főtanodában futotta meg.

1848. június hóban az ügyvédi vizsgát Budapesten letévé: rövid működés után a 35-ik (Zrinyi) zászlóaljban közhonvéddé lett. 1849. január hóban Mészáros Lázár magyar honvédelmi miniszter által — mint a haditörvényekből vizsgát tett egyén — Debrecenben a Répássy tábornok által vezényelt honvéd dandárhoz főhadnagyi ranggal hadbíróvá neveztetett ki. Később a Görgey Arthur tábornok vezérlete alatt állott hadtest főtábornokrához osztatott be, a ki által Budavár bevétele után százados hadbíróvá léptettetett elő, s mint ilyen már előbb a főhadseregnél felállított véstörvényszéknél katonai ülnök minőségben szolgált. Jelen volt a világosi fegyverletételnél, a melynek megtörténte után Budapesten az «új épületben» az osztrák császári haditörvényszék által felségsértésért kötél általi halálra, kegyelem útján hat évi várfogságra ítéltetett, mely időből öt évet Csehországban a josephstadi várban szenvedett ki.

1861-ben az újra megnyilt alkotmányos korszakban sz. kir. Komárom városban főjegyzővé választatott, de a Schmerling-féle absolutismus kezdetével e hivataltól önként megvált, s mint ügyvéd működött 1864-ig, a midőn a dunántuli helvét hitvallásu egyházkerület által a pápai ref. főtanodába jogtanárrá választatott.

Irodalmi működését a szépirodalom terén kezdette meg, amennyiben a «Napkelet»-ben több humorisztikus beszélyt irt. Majd a «Hon» és «Ellenőr» hasábjain folytatta működését publicistikai dolgozatokkal.

Mint pápai jogtanár «Büntető jogtan» cím alatt két kötetes nagyobb művet irt. A «Jogtudományi Közlöny»-ben számos jog-

tudományi értekezéseket irt, a jogászgyűlésben pedig szakvéleményeivel és vitatkozásával tűnt ki.

1875-ben a tiszántuli helvét hitvallásu egyházkerület által a debreceni ref. főtanodába jogtanáruul hivatott meg, s ezen idő óta ott működött.

Ez idő alatt irt egy nagyobb terjemű művet «A büntetőjog kézikönyve» cím alatt.

Ugyanitt irta az «Amerikai párbaj» című művét; nem különben «A vallásfelekezetek és lelkeszerekre vonatkozó büntetőtörvények magyarázata» című művét itt szerkesztette.

A múlt évben irta meg «Az uzsoráról és káros hitelügyletekről» szóló törvényeink magyarázatát, melyet még mint törvényjavaslatot a képviselőházban ő adott elő.

Az 1881|4-iki országgyűlésre sz. kir. Debrecen város III. választókerülete részéről mint szabadelvűpárti országgyűlési képviselővé választatott, s itteni működésével választói megelégedvén, az 1884|7-iki országgyűlési időszakra ismételve megválasztották, s így az új képviselőháznak is tagja. Mint ilyen, a jelen országgyűlés elején tagja az igazságügyi és a II. bíráló bizottságnak.

Akárhány ember van, ki künn az életben és társadalomban egyik-

másik pályán jelentékeny szerepet visz egy bizonyos vidéken, de mihelyt bekerül a képviselőházba, eltölpül ugyszólva s alig-alig képes életjelt adni magáról. Nem így Kőrösi. A tudós jogtanár, író és publicista, ki a házon kívül is számot tevő ember volt a magyar tudományosság és jogélet terén, mint törvényhozó is kitűnően bevált. A múlt országgyűlésen majd minden fontosabb kérdés tárgya-

KŐRÖSI SÁNDOR.

lásában részt vett. Beszédeit tudományos készültség és erős érvelés jellemzi. Hangja meg — hatvan éves kora dacára — olyan van, olyan férfias, erőteljes csengésű, hogy nemcsak a házban, de tán az országban sincs párja. Előadása merterkéletlen, természetes és ép azért vonzó. Jó izü, kitünö humorával nem egyszer élénk derült-ségre hangolta a házat.

Dr. Láng Lajos.

Az 1878-ki országgyűlés rossz auspiciumok közt kezdődött a szabadelvűpártra. A választások és az országgyűlés összeülte közt (pedig már a választások sem voltak szerencsések) a pénzügyminister lemondott, a boszniai háboru sok vér-, még több pénzaldozatokba került, az ujonan megteremtett magyar értékpapir, a 6°/_o-os rente (még akkor az 5 és 4°/_o-osról nem is álmodtunk) fokról-fokra sülyedt, a szabadelvűpárt kebelében egyik desertálás a másikat követte, s még azok is, a kik megmaradtak, ingadoztak abban: helyeseljék-e, kárhoztassák-e, a mi történt. Az 1878-ki felirati javaslat, ugy is, a mint elfogadtatott, de még inkább ugy, a mint tervezett, documentuma ennek a deprimált hangulatnak.

— Az ellenzéké a jövő, mert azé a fiatalság, — mondogatták magában a szabadelvűpártban is.

S az ily nyomott hangulatban megindult budget-vitában emelkedett föl a kormánypárt padjairól egy fiatal ember, kit rokoni összeköttetésénél fogva egy volt miniszterrel, ki nem rég szakadt el a párttól, arra láttak designálva sokan, hogy a legközelebbi fiatal szökevények, a Bölönyi Sándorok, Ugron Ákosok, Lyka Dömék díszes és elegáns sorában legyen a vezetők egyike.

Ez a fiatal ember azonban nem ugy beszélt, mint a ki el akarja hagyni a zászlót, mely alatt küzdve a parlamentbe jutott. Ellenkezőleg. Azon bágyadtság helyett, mely akkor egyre jobban terjedt a kormánypárton, meleg meggyőződés nyilvánult szavaiban. Nem kapaszkodott a politikai fentartások akkor oly divatos közbevetett mondataiba. A mit akart, kimondta egészen, s a mit szavazatával támogatott, helyeselte egészen. S éles elméjü fejtegetéseiben nem állapotodott meg az általa elfogadott politika védelménél. Áttért ellenfelei politikájának támadására is. Merész volt és kiméletlen. Modora csiszolt volt, de ép azért támadásának határozottsága jobban bántott, mint a válogatottság nélkül való szenvedélyeskedés. Az ellenzék zugott, közbekiabált, maradhatlankodott; a jobboldal éljenzett, s e beszéd után egy hét mulva megválasztotta Láng Lajost, a parlamentnek egész ujonc tagját, a pénzügyi bizottságba.

— Nekünk is van fiatalságunk, nekünk is van succrescentiánk! — így magyarázta e sorok írójának e szokatlan kitüntetés a ház egy veterán tagja.

Pedig nekünk, még fiatalabb nemzedéknek, Láng Lajos már rég nem volt «fiatalság.»